pink
jaargang 31 nummer 2 – april 2011

Vertrutting en activisme

Voorzittershamer naar Joris Blaauw

Na een vlotte presentatie op de algemene ledenvergadering van COC Nijmegen telt uw verslaggever snel het aantal aanwezigen en poult met een buurman over de uitslag; 27 voor en 1 onthouding. En warempel; dat is ook de echte democratisch verkregen uitslag. Met applaus wordt de voorzittershamer aan Joris Blaauw overhandigd.
Na afloop van de vergadering is er een borrel in café Mets. Bij binnenkomst roept iemand 'dames en heren, de voorzitter van COC Nijmegen" en met nog een applaus wordt Joris in zijn publieke functie ontvangen.

Een student social and cultural sciences aan de Radboud Universiteit is voorzitter geworden van COC Nijmegen. Tot voor kort is hij coördinator van team Voorlichting. Bovendien heeft hij gewerkt voor de adviescommissie homo/lesbisch beleid van Gemeente Nijmegen.

Vertrutting onder homo's die de heteronormen na willen leven wil hij bestrijden door meer extraverte uitingen te stimuleren. Volgens hem draaien steeds meer, met name jonge, homoseksuelen zich weg van de meer extravagante homo's en lesbo's. "Zij streven een burgerlijk en heteronormatief leven na. Daar is natuurlijk niks mis mee, maar het mag nooit ten koste gaan van de emancipatie en acceptatie van meer extraverte lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders (LHBT's)." Volgens Joris Blaauw moet "duidelijk worden dat LHBT's er in net zoveel 'smaakjes' zijn als hetero's. Alle smaken moeten geaccepteerd worden, niet alleen het heterosmaakje. Dat geldt voor hetero's, maar zeker ook voor LHBT's." Het actievoeren zit in het DNA van COC Nijmegen. Constructief zijn de verbeteringen in voorlichtingen aan scholen en instellingen. Het basisonderwijs in groep 7 en 8 wordt nu, deels, ook bereikt. Zij leren nu dat er ook andere ouderopties zijn dan de papa's en de mama's. Nieuwe methoden worden bedacht en de methode 'Horen, zien en zwijgen' ontwikkeld door Anne van den Boogaard, Tanja van Ommen en Evelien Muijs, die de Dalesprijs gewonnen hebben, krijgt nu navolging in België. Joris wil het beeld van het COC als homomannenclub aanpassen. In eerste instantie door de statuten te wijzigen. COC staat voor HLBT (homo, lesbisch, bi, transgender), maar ook voor jong, oud, autochtoon en allochtoon. Het werkgebied is groter dan de stad Nijmegen alleen. Daarom wil Joris dat het COC echt aanwezig is in dat gebied. Dat kan door Hand In Hand acties, kransleggingen bij de dodenherdenkingen en het ondersteunen van lokale initiatieven. De verharding in de samenleving vraagt om meer zichtbaarheidsacties op creatieve en ludieke wijze. Verder wil student Blaauw een roze netwerk op de Radboud Universiteit opzetten. Het applaus in café en vergaderzaal toont aan dat Joris Blaauw zijn voorzitterschap start met veel vertrouwen en feestelijkheid.

[BvD]

Joris Blaauw is gekozen tot voorzitter van COC Nijmegen. Een van de jongste in de Nijmeegse geschiedenis.

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Michel Kiel, Marc van Unen, Ilai Jess, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
John van den Broek, Sander Hagenbeek, Cees van der Pluijm, Everhard Scheltinga, Jos Klaassen, Frans Eppink

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
In de Betouwstraat 9
6511 GA Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Tien jaar café Dapper

Dat werd gevierd met een bijzonder optreden van Sieneke. De Nijmeegse zangeres die Nederland mocht vertegenwoordigen bij het Eurovisie Songfestival wordt door café Dapper met enthousiasme ontvangen.

Foto: Eppink Fotoproducties

DOE EEN WENS OP WIJZOEKENEENROZEHUIS.NL

Een digitaal forum of klankbord voor de hele homo/lesbische beweging. Dat is de site www.wijzoekeneenrozehuis.nl Dat zegt Tom Huntink tijdens een presentatie op de ledenvergadering van COC Nijmegen. Het initiatief is gericht op het samenbrengen van alle wensen die er in de hele scène leven en op het vinden van een geschikte ruimte voor dat nieuwe roze huis.

Hij benadrukt dat er meer is dan het COC en haar teams. Alle groepen en organisaties die zich op HLBTQ richten moeten er terecht kunnen. Het hele grote, diverse gezelschap dus. Het doel is geen nieuwe Villa 2.0 te organiseren. Het kan een heel andere constructie of organisatie en een heel ander soort gebouw worden. Alles staat dus open. Van groot belang is dat zo veel mogelijk mensen, groepen en organisaties op de site hun wensen kenbaar maken. Deze inventarisatie is noodzakelijk om voor de toekomst een goede keus te kunnen maken. Aangezien het bestuur van Villa Lila de opbrengst van de verkoop beheert en in wil zetten voor huisvesting is ook hun opvatting van belang. Tom Huntink daagt iedereen uit om op de site hun wensen kenbaar te maken. Denk dan na over wat je echt nodig vindt. Alles staat daarbij open. Het hoeft dus niet eens een concrete ruimte te zijn, maar kan bijvoorbeeld ook een digitale voorziening zijn.

Inmiddels is op de site al te zien welke wensen totnutoe kenbaar gemaakt zijn. Deze staan in het kader vermeld. Het team van Tom Huntink bestaat verder uit Brigitte Heeze, Henri Jacobs en Jos Kocken. Terwijl de inventarisatie van de wensen door gaat, kijkt het team al naar mogelijk geschikte panden in en rond het centrum van Nijmegen. Elk soort pand heeft zijn voor- en nadelen. Een klein pand is goedkoper, in een groter pand kunnen meer organisaties terecht. Siem van den Broek, penningmeester COC Nijmegen, meldt dat de nieuwe eigenaar van de Villa inmiddels een gesprek met het bestuur gehad heeft. De nieuwe eigenaar wil het pand ontwikkelen. Maar tijdens de verbouwing kunnen Dito! en COC in het pand blijven. Zij zullen daarom intern verhuizen naar de winkelruimte op de begane grond. Een eventuele doorstart voor COC en Dito! op In De Betouwstraat 9 behoort misschien wel tot de mogelijkheden.

[BvD]

Wensen

Onderstaande punten zijn reeds door diverse organisaties voorgesteld. Deze lijst is zeker niet compleet en misschien zelfs gedateerd. Laat je niet leiden door onderstaande punten maar geef op wijzoekeneenrozehuis.nl door wat voor jouw organisatie voor nu en de komende 25 jaar belangrijk is.

1. Het nieuwe roze huis moet een veilige haven zijn voor groepen en activiteiten zoals COC, DITO!'s Jong & Out, en roze exposities, VSSM;
2. Er is een centrale werkruimte (kantoortuin) met flexplekken en pc's/ notebooks waar er meer kruisbestuiving ontstaat tussen de organisatie;
3. COC en DITO! krijgen beiden een eigen kantoor, waar bijvoorbeeld de administratie kan worden ondergebracht, waar een loungeruimte ingericht kan worden, waar de eigen identiteit versterkt kan worden;
4. In de kantoorruimte kunnen ook anderen werken, zoals stagiairs; de eigen ruimtes zijn exclusief voor de betreffende organisatie;
5. Er is een extra flexibele vergaderruimte;
6. De horeca voorziening is een klein kroegje waar salons gehouden kunnen worden, de tafels ook uit kunnen, dat flexibel is;
7. De horeca zou een commerciële uitbater kunnen zijn waarbij wordt vastgelegd dat op bepaalde dagen ook verliesgevende activiteiten (voor de kroeg) van de organisatie gehouden mogen worden;
8. Naast het kroegje is er een multifunctioneel zaaltje voor dans, toneel, film, debat, tribune;
9. Een rookruimte;
10. Een klein keukentje voor de bitterballen, tosti's en kleine lunches;
11. Een tuin/patio voor DITO!-barbecues;
12. De voorgevel heeft uitstraling en is uitnodigend;
13. Bij voorkeur is er activiteit in het onderkomen in de functie van een winkel;
14. Het pand is voor iedereen toegankelijk;
15. Vanaf het centraal station is het huis te voet of met de fiets te bereiken. Idealiter ligt het in de ring (Waal, Oranjesingel, Nassausingel, Keizerkarelplein) en niet aan een steile straat. Net buiten de ring richting Oost zou ook nog kunnen.

En vul maar aan !

Adviescommissies geven (on)gevraagd advies

Seksuele diversiteit in multiculti Nijmegen

In PINK 5 van 2010 stonden wij stil bij een uitnodiging van de gemeente Nijmegen aan welzijnsorganisatie Tandem. Tandem werd uitgenodigd om in gesprek te gaan over werkzame mogelijkheden om homoseksualiteit in etnische kring bespreekbaar te maken. Productontwikkelaar Ursula Prinsen heeft daarna een masterplan opgesteld met de titel 'Bespreekbaar maken van homoseksualiteit in etnische kring'.

Dit sluit aan op de visie van de gemeente Nijmegen, zoals deze ook is terug te lezen op de gemeentelijke website: "Mensen met verschillende achtergronden voelen zich thuis in Nijmegen. Er is ruimte voor 'anders zijn' en er zijn kansen voor iedereen, ongeacht etnische achtergrond, geloof of seksuele voorkeur. Jong of oud, allochtoon of autochtoon, homo- of heteroseksueel: ieder heeft recht op zijn eigen plek in Nijmegen".
Gemeentelijke adviescommissies adviseren gevraagd en ongevraagd of de gemeente op de juiste manier omgaat met haar beleid en de uitvoering daarvan. 'Onze' commissie is de Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid, waarvan voorzitter Clem Bongers in de vorige PINK uitgebreid in het zonnetje is gezet nadat hij de Dalesprijs heeft gewonnen. Daarnaast zijn er nog drie andere gemeentelijke adviescommissies: de Senioren Raad Nijmegen, het Platform Gehandicapten Nijmegen en de Adviescommissie Allochtonen. In het college-akkoord is afgesproken dat er 75.000 euro bezuinigd moet worden op advisering en dat er een Centrale Adviesraad komt in plaats van verschillende adviescommissies. Tijdens de uitreiking van de Dalesprijs hield Clem Bongers een pleidooi voor het handhaven van een aparte Adviescommissie Homo-/Lesbisch beleid, zoals ook in de vorige PINK te lezen was.

De Adviescommissie Homo-/Lesbisch beleid is door de gemeente gevraagd om advies te geven over het Tandem Masterplan. De commissie deelt het uitgangspunt dat om homoseksualiteit onder niet-westerse migranten beter bespreekbaar en zichtbaar te maken een brede, meerjarige aanpak nodig is, waarbij verschillende groepen langs verschillende lijnen passend benaderd worden. Wel vraagt de commissie zich af of het thema 'bespreekbaarheid' uitsluitend door het Tandem Masterplan wordt geoperationaliseerd, of ook langs andere lijnen. Men beveelt daarom aan dat het initiatief voor concrete activiteiten bij meer dan één projectleider komt te liggen, dus bijvoorbeeld ook bij migranten(zelf) organisaties, lokale roze organisaties of scholen. Daarnaast vindt de commissie de rol van de gemeente zoals deze in het Masterplan wordt omschreven te summier. Daarom pleit men voor het benoemen van een aandachtsfunctionaris Seksuele Diversiteit in Multicultureel Nijmegen, die de regie voert niet alleen over het Masterplan, maar ook over de uitvoering van het gemeentelijk beleid op dit terrein als samenhangend geheel.

De Adviescommissie Allochtonen heeft een ongevraagd advies gegeven aan de gemeente over het 'bespreekbaar maken seksuele diversiteit bij niet-westerse migranten'. De overdracht van kennis en het bestrijden van de 'verkeerde beelden' staan centraal in het advies. De commissie wil voor iedere culturele gemeenschap een eigen plan van aanpak ontwikkelen. Dat sluit aan op de aanpak die in het Tandem Masterplan is beschreven. De Adviescommissie Allochtonen is voorstander van actieve voorlichting en van het aangaan van dialogen. Ze adviseert de gemeente wel daar voorwaarden aan te stellen. Er moet rekening worden gehouden met de 'verschillende vormen van homoseksualiteit' en de verschillende culturele contexten. Men stelt vervolgens dat in veel culturen discretie van groot belang is en dat het aanmoedigen van coming out in Nederland daar haaks op staat. Ondanks het feit dat – volgens de commissie – homoseksualiteit binnen verschillende culturen ruimte krijgt, zij het vooral in alle discretie, vindt ze toch dat er gestreefd moet worden naar emancipatie van homoseksuelen omdat er ook veel leed is. Verder wil de commissie ruimte laten voor verschillende standpunten over homoseksualiteit: "Homoseksualiteit wordt vaak gereduceerd tot seksualiteit. Door de vrije omgang met seksualiteit in het Westen wordt dit beeld versterkt. En dit weer versterkt bij velen de idee dat homoseksualiteit is aangeleerd en dus ook kan worden afgeleerd".

De commissie vindt het van belang dat deze beeldvorming wordt geconfronteerd met feitelijke kennis. Maar betrokkenen moeten daaruit zelf hun conclusies kunnen trekken: "Het is van belang dat er ruimte is voor verschillende standpunten die alle gerespecteerd worden. In concreto betekent dit dat zowel het standpunt dat homoseksualiteit een kwestie van geaardheid is als het standpunt dat dit niet het geval is gerespecteerd moeten worden". Dit laatste citaat komt op een westerling wellicht wat vreemd over, maar hoe meer je je in het onderwerp verdiept hoe duidelijker het wordt. Ook al wonen we in Nederland en in dit geval in de gemeente Nijmegen, meer begrip begint met dialoog. Dat is precies het uitgangspunt van het Tandem Masterplan, gericht op verschillende doelgroepen. Dit zal tijd kosten, maar het is een stap in de goede richting.

[MK]

Bronnen: Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid, advies 'Masterplan Tandem' (20-9-2010); Adviescommissie Allochtonen, advies 'Bespreekbaar maken seksuele diversiteit bij niet-westerse migranten' (7-12-2010)

Vacature lid Adviescommissie homo-/lesbisch beleid gemeente Nijmegen

Algemeen

De Adviescommissie is in 1993 opgericht door het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Nijmegen. Ze adviseert het college gevraagd en ongevraagd over het homo- en lesbisch beleid en over andere beleidszaken die voor HLBT's (homo's, lesbiennes, bi's en transgenders) van belang zijn.

De functie

- Je werkt mee aan de voorbereiding en het schrijven van adviezen
- Je neemt deel aan de maandelijkse vergadering van de commissie
- Je initieert en onderhoudt contacten met de gemeente Nijmegen, met de homobeweging en met andere organisaties
- Je werkt mee aan het opzetten en begeleiden van onderzoeken en werkconferenties
- Het is mogelijk je op één onderdeel te specialiseren

Je beschikt over een of meer van de onderstaande kenmerken:
- Kennis van en/of ervaring met (homo-)emancipatiebeleid, diversiteitsbeleid, en/of mainstreaming
- Inzicht in het functioneren van een gemeentelijke organisatie en gemeentebestuur
- Affiniteit met de homobeweging in Nijmegen
- Je bent een teamspeler
- Je kunt je zowel mondeling als schriftelijk goed uit drukken
- Je bent een netwerker
- Je bent iemand met organisatietalent en enthousiasmerend vermogen
- Je hebt kennis van of ervaring met beleid ten aanzien van jongeren en/of de multiculturele samenleving

Wij bieden

- De mogelijkheid om je in te zetten voor HLBT's door het adviseren van het gemeentebestuur van Nijmegen
- Leuke en enthousiaste collega's
- Mogelijkheden tot persoonlijke ontwikkeling
- Een breed netwerk
- Jaarlijkse deskundigheidsbevordering
- Inzicht in het functioneren van de gemeentelijke organisatie
- Een kleine vergoeding per vergadering

Informatie

Je kunt onze adviezen, werkzaamheden en samenstelling, plus informatie over het Nijmeegse homo-/lesbisch beleid vinden op: www2.nijmegen.nl/wonen/integratie/adviescommissie_homo-lesbisch_beleid
Voor meer informatie Clem Bongers (voorzitter), tel. 024-3231668, adviescieholebi@nijmegen.nl

Reacties

Sollicitatiebrief en CV kunnen vóór 15 mei 2011 gemaild worden naar: adviescieholebi@nijmegen.nl

GEMEENTE Nijmegen

Integreren – *Marc van Unen*

Ik leef sinds jaar en dag in een soort roze enclave. Hier in Nijmegen-Oost wordt ieder gay koppel (homo of lesbisch) met luid gejuich ontvangen, alsof door het hebben van een buurman Koen en Dirk of buurvrouw Marij en Claudia de waarde van het vastgoed automatisch stijgt. Deze buurt is dol op creatieve mensen, drinken en alternatieve woonsituaties en daar past de roze medemens naadloos in. Drinken kunnen de lesbische buren immers als de beste, de homobuurmannen zijn altijd goed gestyld, zelfs als ze de flessen Veuve Cliquot naar de glasbak brengen en over hun Eigen Huis & Interieurwoningen kunnen de heteroburen alleen maar met gepaste bewondering spreken. Een keuken uitgevoerd in poreus beton en badkamer van RVS ís niet praktisch maar wél mooi!
Niet alleen in mijn straat is het goed toeven als roze Nijmegenaar, op de hoek zit de befaamde Albert Heijn. Tussen 17.00 en 19.00 uur meer een snoepmarkt dan een supermarkt, en op piekmomenten een soort van overdekte cruising area. Ook al wonen mensen al jaren samen, dan nog zie je ze met een mandje vol boodschappen zeulen in plaats van alles in een karretje te gooien. Immers, een karretje straalt een relatie uit en daarmee is de kans op een rondje flirten bij de kassa's snel bekeken. Hier geen kassameisjes die tijdens het scannen van de boodschappen hun avonturen in de Upstairs in Mill uit de doeken doen, nee de kassameisjes in Oost heten Vlinder, Kervel of Annebel, studeren muziektherapie of toegepaste kunstwetenschappen en hebben steevast een hese klank van de avondjes met hun mede-corpsmeisjes.

Lijkt het in de buurt al een roze waldolala, bij mij op het werk gaan pas echt alle remmen los. Ik werk sinds 12 jaar op de universiteit, een omgeving waar tijdens de laatste verkiezingen bijna 60 procent op de meest gay-vriendelijke partij stemde, D66. Hetero zijn wordt hier nog net niet als een gemiste kans beschouwd maar het scheelt niet veel. Voor mijn collega's is mijn geaardheid dan ook nooit een probleem geweest. Vanaf de eerste dag ben ik daar erg open over geweest. Niet zozeer bewust, een collega zei ooit tegen mij "toen ik je voor de eerste keer ontmoette was meteen duidelijk dat je homo bent!" Deze opmerking zorgde bij mij voor wat verwarring want naar mijn weten was ik bezig met het opstellen van de viermaandsrapportage toen ik haar voor het eerst ontmoette. Schijnbaar heb ik nogal een roze manier van exceloverzichten vullen. Hoe dan ook, de universitaire wereld koketteert graag met haar ruimdenkendheid en daar hoort natuurlijk een homo of lesbische collega bij.
Al met al een comfortabele omgeving om te wonen en te werken dus. En tóch bekruipt me soms de behoefte om even lekker entre nous te zijn, als roze medemensen onder elkaar. Niets leukers immers dan op roze woensdag amechtig met je roze boa wapperen naar alles wat in uniform voorbij marcheert. Of tijdens het songfestival in totale hysterie te vervallen nu Dana International voor een tweede keer haar niet zo gouden keeltje zal laten klinken. Of gewoon met gelijkgestemden een avondje bellenwijn drinken in de kroeg. Geen probleem voor mij maar ik merk toch vaak negatieve reacties, veelal bij hetero's.

De ochtend voordat ik carnaval ging vieren in Brabant was ik nog druk aan het werk. Tussen alle hectiek van mailtjes beantwoorden, werk afschuiven en lichtelijk gejaagd ingesproken memo's door mompelde ik dat 't zo leuk zou zijn om een roze kroeg te hebben tijdens de carnaval. Eén van mijn collega's vroeg verwonderd waarom dát nou weer zou moeten. Ik kon toch immers helemaal mezelf zijn, zeker met carnaval.
Het is een zelfde soort reactie die ik krijg als ik vertel dat ik in het verleden lid was van de roze zwemclub Spetters. Of ik even voor wil doen hoe een homoschoolslag eruit ziet was één van de opmerkingen die ik toentertijd hoorde. Een ander vroeg zich af of alle homo's in de zwemclub naakt zwommen en elkaar al te letterlijk ondersteunden bij het watertrappelen. Een groepje homo's in nietsverhullende kledij staat blijkbaar synoniem voor in chloorwater gedrenkte orgies. Weer een ander verzuchtte dat zolang er aparte roze clubs zouden zijn wij de integratie van homo's en lesbiënnes eigenhandig boycotten.
Ik begon me af te vragen of deze laatste opmerking terecht was. Houden we zelf integratie en homotolerantie tegen doordat we zo nu en dan graag bij elkaar klitten om in onze Gaastra jassen het Pieterpad onveilig te maken of en masse beginnen mee te galmen als Gloria Gaynor weer eens als een feniks uit de as herrijst? Moeten we dan de KissKissClub maar opgeven omdat dit ons emancipatieproces in de weg staat? Ik kon maar moeilijk geloven dat een avondje dansen in te strakke mouwloze hempjes het verschil zou maken tussen wel of niet geaccepteerd worden, tenzij het hempje natuurlijk van vorig modeseizoen zou zijn; een dergelijke modeblunder is natuurlijk voor iedereen fataal, maar dit terzijde.

Ach, uiteindelijk kwam ik tot de conclusie dat een avondje uitbundig feesten met gelijkgestemden, een uurtje zwemmen zonder dat je na afloop wordt doodgegooid met verhalen over kids en rapportavonden of lekker met je soortgenoten meelallen in een roze kroeg niets te maken heeft met wel of niet integreren, accepteren of emanciperen. Soort zoekt soort, da's de aard van het beestje. Rechtenstudentes zingen gezamelijk hun keeltjes schor op de sociëteit, voetballiefhebbers gaan op zondag naar NEC, huisvrouwen gaan naar de Libelle zomerfair en homo's gaan naar de finale van het Eurovisie Songfestival in Düsseldorf. En daarna gaan we gewoon weer als volwaardige burger in de samenleving verder. Zolang we ons niet terugtrekken in een gated community is het integratieproces nergens in gevaar.

Niet de juiste persoon op de juiste plaats

Wethouder Tas onverwachts afgetreden

Op 4 april jl. heeft de Nijmeegse wethouder Floris Tas om persoonlijke redenen zijn functie als wethouder Zorg & Welzijn en Sport neergelegd. Zijn vertrek kwam volkomen onverwachts. Hij vond zichzelf niet de juiste persoon op de juiste plaats gezien de grote bezuinigingen die met name Zorg en Welzijn zullen treffen.

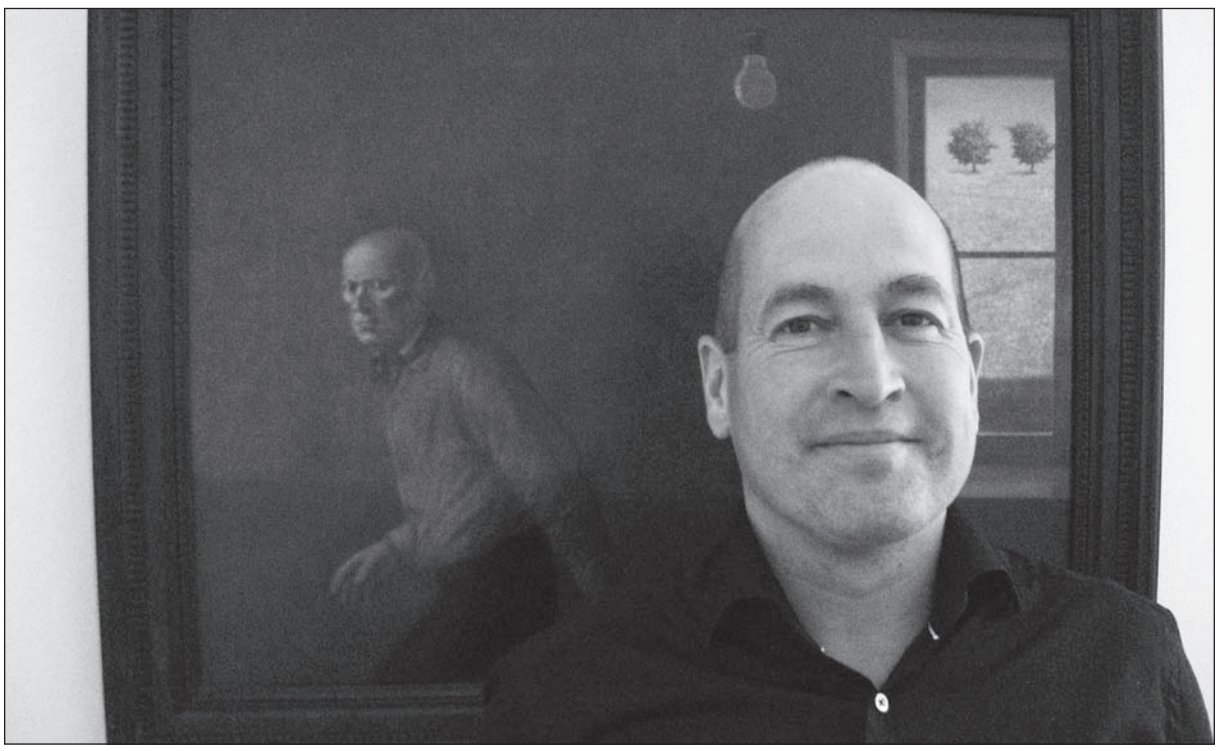

Wethouder Floris Tas stapt uit het College van B&W

In een verklaring zegt Tas het volgende: "Vandaag leg ik mijn functie als wethouder Zorg & Welzijn en Sport neer. Nijmegen staat aan de vooravond van een grote bezuinigingsoperatie, met name op het sociale terrein. Deze bezuinigingsoperatie raakt nadrukkelijk de portefeuille Zorg & Welzijn. Dat vraagt om een bestuurder die kan rekenen op een breed draagvlak om de ingrijpende veranderingen door te voeren. Ik heb mij de afgelopen weken in toenemende mate gerealiseerd dat ik op dit moment daarvoor niet de juiste persoon ben. Het neerleggen van mijn functie is dan ook een persoonlijke keuze, er is geen sprake van een conflict van welke aard dan ook.
Ik ben in april 2010 voor GroenLinks de Nijmeegse politiek ingestapt om de belangen van de meest kwetsbare Nijmegenaren te behartigen en het sociale gezicht van de stad mede vorm te geven en te verdedigen..
Deze portefeuille, waarin het gaat om de belangen van dak- en thuislozen, ouderen, mensen met een beperking, vrijwilligers en mensen en organisaties die zich inzetten voor anderen, gaat mij nauw aan het hart.
De portefeuille Zorg & Welzijn is een omvangrijke en massieve portefeuille, die op vele aspecten ingrijpt in het dagelijks leven van veel mensen in Nijmegen, en die door de kaders van de bezuinigingsopgave onder grote druk staat. De portefeuille vraagt niet alleen energie en betrokkenheid van een bestuurder, maar ook politiek-bestuurlijke stuurmanskunst, plezier in het politieke spel en een breed politiek draagvlak.
Het werk van een wethouder speelt zich af in de stad, maar ook in de wereld van de politiek daarbinnen. Ik ben tot de conclusie gekomen dat de politieke dimensie van het wethouderschap mij minder ligt dan de andere aspecten van de functie. Bij een stadsbestuurder staat het belang van de stad altijd voorop. Als dat belang vraagt om een andere bestuurder, dan zie ik het als mijn persoonlijke verantwoordelijkheid om tijdig plaats te maken voor iemand die de opgave waarvoor dit college staat optimaal kan realiseren. Daarom neem ik vandaag afscheid en ga ik mij beraden op een andere wijze waarop ik mij dienstbaar kan maken voor de samenleving.
Het wethouderschap is een fantastische baan. Ik heb afgelopen jaar intensief onze stad mogen beleven. Daarbij heb ik veel mensen en instellingen leren kennen. Hun inzet en betrokkenheid maakten indruk en motiveerden mij. De kracht van deze stad wordt bepaald door de vele onbekende, en vaak ook onbezoldigde, helden die dagelijks klaarstaan voor een ander, voor sportclubs, asielzoekers, dak- en thuislozen, ouderen, de jeugd. Kortom, die zich met veel betrokkenheid inzetten voor onze diverse samenleving. Daarbij wil ik de jeugd in het bijzonder noemen.
Ondanks de vraagtekens die sommigen zetten bij de mentaliteit van de jeugd, zie ik veel Nijmeegse jongeren die vol optimisme hun rol pakken in het belang van onze samenleving. De draagkracht van de mensen in onze stad geeft mij vertrouwen voor de toekomst van Nijmegen.
Als wethouder heb ik volop steun ervaren van mijn naaste omgeving en mijn ambtenaren, die zich voor meer dan 100 procent hebben ingezet voor mij en daarmee vooral voor de sociale stad die Nijmegen is. Ik dank de bewoners, instellingen, verenigingen en organisaties voor hun vertrouwen en de samenwerking in het afgelopen jaar en hoop dat zij begrip hebben voor mijn keuze. Ik wens Nijmegen, de raad en het college alle goeds voor de toekomst. Mr. Floris Tas, 4 april 2011"

Het bestuur van GroenLinks Nijmegen vindt het aftreden van Floris Tas erg jammer, maar respecteert zijn besluit. Voorzitter Joris Blaauw reageert namens het COC bestuur op het aftreden: "We betreuren het vertrek van Floris Tas enorm, hij was zeer betrokken bij 'roze Nijmegen' en was in woord en daad voorstander van positief en doordacht emancipatie-beleid. Wij volgen de ontwikkelingen binnen het college natuurlijk op de voet."
Bij het ter perse gaan van deze PINK heeft de fractie en de ledenvergadering van GroenLinks Bert Frings voorgedragen als kandidaat wethouder. Hij zal de portefeuille van Floris Tas overnemen wanneer de gemeenteraad daarmee instemt.

[MK]

Kandidaten aanmelden Voorronde COC Songfestival

De Voorronde voor het COC Songfestival zal eind september of begin oktober gehouden worden. COC Midden Gelderland en COC Nijmegen organiseren deze Voorronde weer gezamenlijk. Vorig jaar werd de Voorronde in Nijmegen gehouden. Dit jaar zal de Voorronde in Arnhem plaats vinden.
De presentatie is in handen van Albert-Jan Aartsen. In deze Voorronde zullen dus weer twee winnaars gekozen worden die COC Nijmegen en COC Midden Gelderland zullen vertegenwoordigen op de Finale in Utrecht. Kandidaten voor COC Nijmegen kunnen zich al melden voor deelname. Aanmelden is mogelijk via info@cocnijmegen.nl

Nieuwe locatie 4 mei-herdenking-concert Cantus Obliquus

De roze 4 mei-herdenking wordt dit jaar gehouden in activiteitencentrum Doddendaal in het centrum van Nijmegen. Traditiegetrouw was de herdenking van de vervolging van homoseksuelen tijdens de Tweede Wereldoorlog in het roze huis Villa Lila. Dit pand is echter verkocht en het Nijmeegse COC is op zoek naar een nieuw thuishonk.

Het gemengd homokoor Cantus Obliquus en de homorechtenorganisatie Breaking the Silence verzorgen het programma. Het koor, onder leiding van Christel Gelderman brengt onder andere muziek van Purcell, Rachmaninov, Sting en Theodorakis. Samen zorgen ze voor de tekstuele invulling. Na afloop van de herdenkingsbijeenkomst is er een informeel samenzijn.

De roze 4 mei-herdenking begint woensdag 4 mei om 20.45 uur. entree gratis
De zaal is open om 20.15 uur. koffie en thee is aanwezig
Locatie: activiteitencentrum Doddendaal, Achter Valburg 2, Nijmegen

Ook in 2011 roze meifeest

Het laatste weekend van mei kleurt de binnenstad van Nijmegen al sinds jaar en dag roze.
Jarenlang organiseerde men de NPFD, later heette dat het Roze Meifeest, en lange tijd werd heel mei met allerlei activiteiten volgepland.

Tjeu Borremans meldde PINK dat Nijmegen in 2011 in de maand mei op de volgende dagen roze kleurt:

4 mei 20.00 uur: kranslegging namens het COC Nijmegen in randgemeenten: Wijchen, Druten, Beek, Tiel, Overbetuwe.
4 mei, 20.45 uur: na kranslegging op hetTrajanusplein optreden koor Cantus Obliquus in Activiteitencentrum Doddendaal, Achter Valburg 2, Nijmegen
28 mei, vanaf 16.00 uur: Roze meifeest op straat, Grote Straat, Nijmegen.

Homo-emancipatie in Suriname

COC Haaglanden meldt dat Anita Chedi in Suriname de homo-emancipatie wil opstarten. Zij gaat een gastcollege geven aan de Anton de Kom universiteit. Gelijkwaardigheid en diversiteit staan hierbij centraal. De president en vertegenwoordigers van diverse ambassades zullen volgens haar participeren. Een deel van de media verzorgen interviews en maken een documentaire over het onderwerp.
De Hindoestaans-Surinaamse Anita Chedi (30) kwam tien jaar geleden naar Nederland nadat ze haar ouders had verteld dat ze lesbisch was. Normaal leven in Suriname zou onmogelijk zijn geweest omdat homoseksualiteit daar nog taboe is. Inmiddels is zij voorvechtster van homorechten in Nederland én Suriname. Info: www.shiwally.com

Ik weet het nog heel goed

Een homostel met één dementerende partner. Hoe gaan zij daarmee om? Hoe doen ze dat praktisch, emotioneel en relationeel? Wat kan hulpverlening doen? En waar houden hun vermogens op? Een belangrijke vraag is wat je zelf kunt doen wanneer je weet dat je alles langzaam maar zeker gaat vergeten?

Clem Bongers speelt de aan dementie lijdende man. Soms hilarisch, soms zeer indringend.

De voorstelling "Ik weet het nog heel goed" van theatergroep Gray laat in een serie korte sketches zien hoe de verschillende mensen in zo'n proces kunnen handelen.
Clem Bongers speelt 'Cees' de man van 70 jaar die aan alzheimer lijdt. Huup Verstraete is op het podium zijn partner, 'Hein', 56 jaar. Het gelukkige mannenstel wil zich niet uit het veld laten slaan. Zij gaan het gevecht samen aan. Enkele tijdsprongen later is de situatie toch niet meer houdbaar en komt dagopvang in zicht. Wanneer dan? Na de verjaardag? Of morgen al? Veel dilemma's passeren de revue. Vaak met veel muziek en vrolijkheid gespeeld. Oude liedjes, mooie herinneringen, nare gedachten, ongeremdheid en kinderlijk gedrag markeren de voortgaande verslechtering van de hersenfuncties. En passant wordt de nood in de zorg aangestipt omdat er voor wandelingen geen personeel is. Ineke van Laanen speelt de zuster in de zorg.
De voorstelling is bijna romantisch te noemen vanwege de liefde die Cees en Hein voor elkaar blijven koesteren. Voorbeeldig is de manier waarop zij langzaam de feiten onder ogen zien. En daarbij niet alleen vooruit kijken naar de komende narigheid, maar vooral ook in dankbaarheid terugkijken en genieten van het moment.
Een les voor het hele publiek. Niet alleen voor leerlingen en medewerkers in de zorg voor wie deze voorstelling veel meer eye-openers biedt dan een les of college, maar misschien wel juist voor homomannen die seks boven relaties verkiezen en schoonheid en perfectie als onvergankelijk beschouwen.
Clem Bongers en Huup Verstraete hebben Stichting Gray in 2010 opgericht om theater te maken over homoseksualiteit en ouderen. De voorstelling 'Ik weet het nog heel goed' bestaat behalve uit de theatervoorstelling uit een fotoexpositie van Leo van Adrichem die homo's in hun eigen leefomgeving fotografeerde. De voorstellingen worden gegeven in woonzorgcentra, zorgopleidingen, Alzheimercafé's, COC's in Gelderland en eventueel daarbuiten.

Voor meer informatie zie graynijmegen.wordpress.com

[BvD]

Gesprek op de Zondagmiddagsalon

Politiezorg bij aangifte homohaat

De Zondagmiddagsalon zet in het nieuwe onderkomen in het Nijmeegse Doddendaal de bekende programmering voor de homo's 50plus voort.
Naast de gebruikelijke gezelligheid zijn er voorlichtingsbijeenkomsten op het gebied van de homo-gezondheidszorg, het homo-ouderenbeleid en veiligheid.

De eerste themabijeenkomst in maart stond in het teken van veiligheid en aangifte bij politie op grond van bedreiging en intimidatie op straat. Ondanks uitbreiding van politietoezicht zijn burgers bijvoorbeeld nog regelmatig het slachtoffer van uitingen van homohaat in de directe woonomgeving.

Voor een adequate vervulling van slachtofferhulp bij aangifte, staan de politie andere middelen ter beschikking dan een aantal jaren geleden.
Zo kent de politie een eigen team van 'specialisten' bij ethnische en genderspecifieke individuele aangiften, bij de laatste doelgroep in de vorm van een eigen holebi-netwerk. De politie heeft een groep van mensen in dienst, die zelf tot deze minderheden behoren. De actieve vorming van een groep van bereidwillige politiemannen en vrouwen, die bij aangiften van bedreiging of geweld het slachtoffer niet alleen te woord kan staan, maar daarnaast ook over relevante kennis voor een beter begrip beschikken, is relatief nieuw.

Vooruitgang
Ook breder gezien wordt er bij de politie vooruitgang geboekt door een andere aanpak bij aangifte. Nog altijd geldt de regel, dat bij ernstige feiten er meteen werk van de aangifte wordt gemaakt. In het geval het gesprek even kan wachten, is meer met de kwaliteit van het aangiftegesprek gewonnen. De aangever/ aangeefster kan in dergelijke gevallen sterker zijn of haar voorkeur voor een specifieke verbalisant(e), de plaats van het gesprek en de mate van anonimiteit kenbaar maken. Deze wensen van de cliënt kunnen dan zoveel mogelijk worden gerespecteerd. Dat deze mogelijkheden veel aanwezige bezoekers van de Nijmeegse Zondagmiddagsalon onbekend waren, bleek uit de geanimeerde vragen, die in het gezelschap naar voren werden gebracht. De bezoekende voorlichters van de Nijmeegse politie, Loet van Kleef en Remi Chen, gingen na de discussie op de uitnodiging van het team van de Zondagmiddagsalon in, en bleven voor individuele vragen na hun voorlichtingsronde aanwezig.

Beter toegerust
Uit de antwoorden op de vragen tijdens de voorlichting blijkt dat de politie in Nijmegen met de individuele aanpak en met het intensievere gesprek beter is toegerust dan een aantal jaren geleden. Dit is met name in situaties van homodiscriminatie, homobedreiging of geweldpleging tegen homo's van belang. De Nijmeegse en regionale politie streeft een persoonlijke en klantgerichter behandeling na. Bij calamiteiten kan anoniem of niet een afspraak met een bureau of persoon van vertrouwen worden gemaakt. Bovendien evalueert hun holebi-netwerk regelmatig mogelijkheden tot verbetering bij hulpverlenging.
De politie toont ook met deze actieve opstelling, oog te hebben voor de diversiteit onder de Nijmeegse burgers.

[RC]

COC Nijmegen zoekt een penningmeester

Vanwege het vertrek van onze penningmeester komen wij graag in contact met een kandidaat die deze functie binnen het bestuur van COC Nijmegen wil gaan vervullen. De penningmeester vormt tezamen met de voorzitter en de secretaris de vaste kern van het dagelijks bestuur van COC Nijmegen.

Taken en verantwoordelijkheden:
- beheren en bewaken van de financiën van de organisatie;
- aanboren en zoeken van financieringsbronnen
- toezien op het beheer van de rekening en de kas van de organisatie;
- opstellen van de (meerjaren)begroting en de financiële verslaglegging en tussentijdse rapportages;
- toezien op de uitvoer van transacties (ontvangsten en uitgaven) beheren en uitvoeren van het betalingsverkeer;
- contacten onderhouden met subsidiegevers (gemeenten en provincie) en met collega-organisaties op lokaal, provinciaal en landelijk niveau;
- toezien op de correcte boekhouding en administratie van de organisatie.

Uitvoering:
COC Nijmegen beschikt over een secretariaatsmedewerker die de dagelijkse administratie, boekhouding en het betalingsverkeer va de vereniging verzorgt. Verder heeft COC Nijmegen een vast boekhoudkantoor. Als penningmeester ben je dus minder belast en tijd kwijt met uitvoerende werkzaamheden.

Profiel:
• organisatietalent • humor • enthousiasme • woorden en daden • teamspeler • verantwoordelijkheid
• zelfstandig • netwerker • communicatief vaardig en aanspreekpunt voor diverse instanties • professioneel
• doelbewust • HBO/ WO denk&werkniveau • lid van COC Nijmegen of bereid om lid te worden • een 'roze hart'

Interesse? mail dan naar bestuur@cocnijmegen.nl voor een kennismakingsgesprek

DE TUSSENBALANS – *Peter Pelser*

Geboortedatum en plaats: 2 juli 1936 te Nijmegen
Opleiding: HBS, Rijksmiddelbare Tuinbouwschool en Bedrijfsarchiefkunde en -bibliotheek
Beroep: Was hoofd Algemene Zaken, nu gepensioneerd
(Vrijwilligers-)werk: secretariaatsmedewerker (nog wel) en begeleider dagopvang OBG
Woonsituatie: appartement bij het Oud Burgeren Gasthuis (OBG)
Woont samen met: met mijn zebravink
Huiselijk ingesteld: nogal
Trouw, monogaam: nu wel, maar....
Vrienden/vriendinnen: te weinig
Geloof: niet meer

Politieke voorkeur: VVD
Lengte: 183 cm
Gewicht: 75 kg
Vervoermiddel: fiets en auto
Hobbies: spelletjes en computer
Favoriete literatuur: de Vliegeraar
Favoriete muziek: klassiek
Welke kranten lees je: Telegraaf
Favoriete omroep: alle publieke omroepen
Favoriet vakantie-oord: Vietnam
Favoriet eten: vooral Aziatisch
Favoriete drank: alles op zijn tijd maar vooral Sambuca
Favoriete kleding: vrijetijdskleding
Uitgaan: weinig meer
Verslavingen: snoepen, vooral chocolade
Goede eigenschappen: behulpzaam en nauwgezet
Slechte eigenschappen: piekeraar en te perfectionistisch
Wat zie je als één van de hoogtepunten in je leven: back to the roots Nijmegen
En wat als dieptepunt: lichamelijke ongemakken
Bewondering voor: mijn ouders
Hekel aan: klagers hoewel ik zelf daar ook wel eens toe behoor
Val op (uiterlijk of karakter): mooie slanke mannen met een bos blond haar
Eerste homo/lesbische seksuele ervaring: dat is wel heel lang geleden op de lagere school
Heteroseksuele ervaring: getrouwd geweest
Coming out: op mijn 29ste en kwam er toen achter dat ik altijd al homo ben geweest
In welke zin geëmancipeerd: ook in het OBG is het bekend dat ik homo ben
Homo/lesbo bars: heel soms de Meermin
Andere ontmoetingsgelegenheden: zondagmiddagsalon
Discriminatie ervaringen: vele malen; het heeft zelfs mijn baan gekost
Potten/potenrammer ervaringen: één keer in Den Haag; best eng
In voor park/baan, sauna's, blind dates of andere avonturen: ja hoor
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: piekeren
En waar te weinig mee: leuke dingen doen

Queer films

Snap shots uit Berlinale

In februari vond in Berlijn het internationaal filmfestival, de Berlinale, plaats. Voor PINK beschrijft John van den Broek een aantal queer films die hij daar heeft gezien.

'We were here'

WE WERE HERE,
Regie: David Weissman, USA, 2011, DOC, 90 min.

Een film over aids. San Francisco eind 70-er jaren. Een homoparadijs. Het was een roze stad en zelfs de de wethouder van cultuur Harvey Milk was openlijk homo. De turning point was begin jaren 80. Milk werd vermoord en er ontstond een rare ziekte die alleen homomannen betrof. De angst sloeg toe.
Vijf mensen verhalen van hun ervaringen in een uitermate ontroerend document. Zij hebben het overleefd. Maar waar ze door heen zijn gegaan is een drama. Een zeer herkenbare film, maar geen tearjerker. Een mooi document, waar een jongere generatie veel van zou kunnen leren. Aan de andere kant: waarom ook? Die massale sterfte is voorbij. Als documentaire verdient het een dikke 8. Thema's zijn solidariteit, homohaat, maar ook -emancipatie en bewustzijn. De aantallen schokken (50% van de homopopulatie bleek hiv+). ruim 15.000 mannen kwamen in de 80-er jaren om in SF.

HOW ARE YOU
Jannik Splitsboel. DK, 2011, DOC, 70 min.

Een document over het Scandinavische kunstenaarskoppel Michael Elmgreen & Ingar Dragset (resp. Kopenhagen, 1961 & Trondheim, 1968), verguisd en gemarginaliseerd in Denemarken. In Duitsland, Engeland, Italië [biënnale Venetië 2009] gevierd en gewaardeerd. Maakten een homomonument voor de KZ slachtoffers aan de rand van Tiergarten, dat snel daarna werd beschadigd (er is een film van 2 kussende mannen in te zien). Een aardige documentaire, maar lang niet genoeg uitgewerkt, te weinig achtergrond over de beide mannen en hun ideeën. Als film nauwelijks voldoende, maar voor mij wel een goede kennismaking met hun werk, want wat ik daar van gezien heb in de film is interessant.

POO KOR KARN RAI / THE TERRORIST
Regie: Thunska, Prod: Jürgen Brüning, Thailand/Duitsland 2011, Speelfilm, 103 min

Het is altijd zo lullig als je mensen kent en je vindt ze aardig en ze maken een film die je helemaal niks vindt. Inmiddels weet ik goed genoeg hoeveel tijd, geld en energie in het maken van een film gaat zitten. En dan komt er een product uit waarvan je je echt afvraagt wat er gebeurd is? Het camerawerk was hopeloos, de opbouw chaotisch en ik vroeg me echt af en toe af: waar gaat het over? In de Forumcatalogus (de sectie van de Berlinale waar deze film draaide) stond: Geschokt door de berichten, door de opeenvolgende repressies van het auroritaire koninkrijk, maar ook vanwege de verlammende passiviteit die volgde op de opstand van de pro-democratische roodhemden, van daaruit is deze film ontstaan. Je ziet lange, zeer lange sequenties van een vissersboot, met half ontklede Thaise jongens die liggen te luieren en die af en toe een net binnenhalen, of van het eindeloos insnijden van de bast van rubberbomen om de latex op te vangen, soms afgewisseld met óf schokkende beelden van het slagveld op straat, óf met erotsche homoseksscènes. Der Film stellt Fragen ohne Antworten zu wissen, is de laatste zin van de toelichting. Dat is maar al te duidelijk! Jürgen Brüning is er niet minder aardig om.

RUNDSKOP
Michaël R. Roskam, België, 2011, 125 min (35mm)

Maar goed dat de film (Engels) ondertiteld was..... Met het hormoonschandaal op de achtergrond en de moord op dierenarts Daams (Karel van Noppen in het echt), speelt zich de plattelandskrimi af in Belgisch Limburg op de grens van Wallonië: twee totaal verschillende werelden. Mooi gefilmd, goede muziek, erg goed gespeeld. Een echte aanrader! Even kort de regisseur ontmoet, aardige jongen, die stevig aan de wodka zat, want gespannen voor deze première.
Silke, een vriendin van mij uit Berlijn, die deze film voor de Duitse pers begeleidde vertelde me tijdens de fotoshoots vantevoren dat de hoofdrolspeler 3 jaar heeft moeten trainen en honderden blikken tonijn heeft moeten eten om het uiterlijk te krijgen dat voor deze film nodig was. Matthias Schoenaerts acteert fantastisch en is in cinemascoop echt te bewonderen! De zaal was razend enthousiast aan het applaus te horen. Als je het platte Vlaams even als een vreemde taal beschouwt (dan stoort het niet meer dat je het niet kunt verstaan) en de ingewikkelde opbouw van de film voor lief neemt (de stukken vallen in de loop van de film vanzelf op zijn plek) moet je hem zeker gaan zien.

ZAI YI QI / TOGETHER

Regie: Zhaio Liang, Hong Kong, 2011, 83 min.

In 2009 werd er in China een film gemaakt over een dorp waarvan de inwoners stuk voor stuk 'de koorts' kregen en ze overlijden daar ook aan. Het was een metafoor voor de voortschrijdende aidsepidemie. De regisseur Gu Changwei had het geweldige idee om van het proces van het maken van die film een documentaire te maken, omdat in enkele rollen ook mensen met hiv meespelen. Het werd veel meer dan een film over 'the making of'. Het werd een pracht documentaire over discriminatie van mensen met hiv/ aids in China. Vooroordelen en onwetendheid leiden tot hemeltergende situaties waarin kinderen, mannen en vrouwen met hiv volkomen gemarginaliseerd worden. Internet speel bij het doorbreken daarvan een hoofdrol. Het zijn eerlijke verhalen, heet van de naald, mooi gefilmd met ook schitterende landschappen. Alleen de muziek is - zeker op het eind - mierzoet, maar dat is dan ook een van de weinige kritiekpunten. Dat voorlichting en preventie in China nog een lange weg te gaan hebben is duidelijk. Maar daar zal deze film zeker een goede rol bij kunnen spelen, zeker als hij op tv zal worden uitgezonden.

LEICHT MUSS MANN SEIN, FLIEGEN MUSS MANN KÖNNEN

Regie: Annette Frick, DOC, Dld, 2011, 82 min.

Een documentaire over de Duitse fotograaf Herbert Tobias. Woonde in Frankrijk en werd daar uitgewezen toen hij bij een homorazzia werd gearresteerd. Een biografisch verhaal over succes en mislukking. Hij was modefotograaf, maar maakte ook portretten en een belangrijk, maar niet overal gewaardeerd deel van zijn werk bevat mannelijk naakt en pornografische foto's, desalniettemin heel mooi gemaakt en gepubliceerd in Du & Ich en HIM. Te vergelijken met Robert Mapplethorpe maar tot zijn eigen teleurstelling en woede niet op dat niveau gewaardeerd. Uit de verhalen van bekende collega's en ook modellen die hij fotografeerde blijkt dat hij geen makkelijk persoon was en grote woedeaanvallen had. Tegelijkertijd werd er zeer liefdevol over hem gesproken. Hij stierf aan de gevolgen van aids in 1982.
De documentaire mist een historische context, wat werkelijk een groot tekort is en wat meer persoonlijke achtergrondinformatie. Bovendien is de geluidskwaliteit abominabel. Dat is heel erg jammer, omdat Tobias een belangrijke en interessant homo-icoon is en de documentaire boeiend is.

SWANS,

Regie: Hugo Vieira da Silva, Port, 2011, 126 min. Speelfilm

De hoofdrolspeler is een patient in coma, 126 minuten lang. Om haar draait alles. Haar ex-vriendin en haar zoon komen uit Portugal naar Berlijn om haar te bezoeken (gaat ze dood of niet?), wonen in haar appartement dat ze deelt met Kim, een transseksuele aziatische jongen. Gebrek aan communicatie (verbaal) is de rode draad door de film evenals de onpersoonlijkheid. Zoon is skater, houdt van rap en is ontoegankelijk. Alles gaat buitengewoon traag en de film is grotendeels in schemerkleuren. Somber dus. Soms slaat echt de irritatie toe als er erg veel 'gezweefteefd wordt'. Geen aanrader en ook in het nagesprek kwam regisseur en film niet helder over. Als de regisseur dan ook nog weigert de titel van de film toe te lichten haak ik helemaal af.

STADT LAND FLUSS

Regie: Benjamin Cantu, Speelfilm, Dld, 2011, 85 min.

Op een grote boerderij, ongeveer 60 kilometer van Berlijn, doet Marco de praktijkopleiding tot agrarisch ondernemer. Hij is gesloten, ook in de omgang met de andere stagiaires op het leerbedrijf. Marco weet niet goed wat hij met zijn leven wil. Als Jacob als nieuwe stagiaire op het bedrijf komt ontstaat er langzaam en met weinig woorden toenadering tussen de jongens. Na een eerste kus trekt Marco zich verward terug. Enige tijd later trekken ze er samen tussenuit naar Berlijn. Daar komt het 's nachts in de auto opnieuw tot intimiteit. Het begin van een liefdesgeschiedenis, waar we verder naar mogen raden.
De twee hoofdrolspelers zijn acteurs, de andere "rollen" worden ingevuld door de werkers en leerlingen van de boerderij. De film toont een ontwikkelingsgeschiedenis, maar is daarnaast een documentaire over het agrarische leven. Dat laatste komt ook uitgebreid in beeld.
Deze film won de Siegesäule lezersprijs. Siegesäule is hét queer magazine voor Berlijn.

DIE JUNGS VOM BAHNHOF ZOO

Regie: Rosa von Praunheim, DOC, Dld, 2011, 84 min.

Aan deze documentaire wil ik niet veel woorden vuilmaken: ga hem zien als je de kans krijgt! Rosa zei in zijn inleiding dat nadat hij 3 jaar aan deze film heeft gewerkt en zich echt in de problematiek had verdiept dart hij met deze film alleen maar meer begrip en respect voor deze jongens wilde bewerkstelligen.
Ze zijn vaak meer slachtoffer en hebben vaak ongelofelijke moed om zich aan hun Oost-Europese milieu te ontworstelen en in hun eentje in Berlijn een moeizaam leven op te bouwen. Er is slechts een particuliere hulporganisatie ontfermt zich over hen. De Duitse overheid laat het afweten of vervolgt slechts. Koningin Sylvia van Zweden heeft die organisatie bezocht en vanuit haar particuliere fondsen subsidieert ze die ook. Een aangrijpend verhaal met een grote impact van een regisseur die zijn sporen heeft verdient, geen blad voor de mond neemt en zich nog steeds opwindt over onrechtvaardigheid.
Jammer dat hij maar één prostituant heeft gevonden (Peter Kern, Oostenrijks filmer) die openheid over zijn motieven geeft.

Rosa von Praunheim

'Stadt Land Fluss'

'Rundskop'

AUF DER SUCHE / LOOKING FOR SIMON

Regie: Jan Krüger, Dld/Fr, 2011, Speelfim/Krimi, 35 mm, 90 min.

Valerie kan vanuit Kassel haar zoon Simon die als arts in Marseille werkt niet meer telefonisch bereiken. Ze trommelt de ex van Simon, Jens, op om met haar op zoek te gaan. Af en toe humoristisch, af en toe mooie landschappen, af en toe mooie jongens en een beetje erotiek, aardig om wat van Marseille te zien.
Soms wat ongeloofwaardig, maar zoals dat in het Duits heet: een aardige Unterhaltungsfilm. Het slot is naar mijn smaak een beetje teleurstellend, maar dat mag niet hinderen. De film blijft toch aantrekkelijk voor een gezellige avondje uit.

AUSENTE / ABSENT

Regie: Marco Berger, Arg. 2011, speelfilm, 87min

Martin bedenkt een paar trucs om bij zijn zwemleraar (Sebastian) thuis te kunnen overnachten. En daarmee brengt hij de leraar in een afhankelijke, lees compromitterende situatie. Het verhaal wordt enerzijds verteld met de blikken die Martin en Sebastian uitwisselen anderzijds wordt het verhaal (te) dwingend gestuurd door de muziek. De lichaamstaal van beiden doet overigens weer anders vermoeden. De film wordt ook bepaald door een (typische Argentijnse of ZuidAmerikaanse) fascinatie met de dood, maar biedt aan het einde toch verrassende inzichten, hoewel niet alles wordt verraden. Een donker gefilmd verhaal met, zoals al gezegd, soms erg dominerende muziek. Toch zeer de moeite waard om te bekijken.
Deze film won de Teddy Award 2011 voor speelfilms.
Voor verdere informatie zie: http://news.teddyaward.tv/

En verder: Pieter-Dirk Uys, over wie ik in de laatste column in PINK berichtte, won een Speciale Teddy voor zijn werk als aidsactivist.

Der südafrikanische Entertainer und HIV/AIDS Aktivist Pieter-Dirk Uys erhält einen SPECIAL TEDDY AWARD für sein Engagement insbesondere bei der AIDS Aufklärung in südafrikanischen Schulen und für sein Bühnen Alter Ego Evita Bezuidenhoud, die „berühmteste weisse Frau Südafrikas" wie sie von Nelson Mandela genannt wurde.

Tenslotte: voor de Arte uitzending van de uitreiking van de Teddy-Awards zie:

http://videos.arte.tv/de/videos/1000_kuesse_fuer_den_teddy-3713780.html

[JvdBroek & ES]

La cage aux folles — PINK KUNST

Na zo'n 99 voorstellingen en 75.000 verkochte kaartjes in de Wim Sonneveld zaal in het schitterend rood pluche Amsterdamse DeLaMar Theater start La cage aux folles tussen april en mei 2011 een tournee door Nederland.

Het verhaal, een boulevardstuk uit 1973 vertelt over de cultuurshock rond homoseksuelen in strakke jurken aan de Franse Côte d'Azur. Jon van Eerd als de warme, gevoelige travo Zaza (Albin is haar mannennaam) en Stanley Burleson als nachtclubeigenaar George vormen het langjarige homokoppel van het verhaal. Hun leven in het Franse Saint-Tropez raakt danig van slag door de aankondiging van Georg's zoon, die hij ooit in een one-night stand in het grijze verleden verwekte. Zoonlief kondigt aan in het huwelijk te willen treden met de dochter van een conservatief politicus (de toekomstige schoonvader gespeeld door Derek de Lint). Na een aanvankelijke poging van George, de biologische moeder voor een ontmoeting met z'n zessen te strikken, moet Zaza (Albin) toch de rol van haar leven vervullen.
Centraal in het geheel staat het thema van identiteit en rolvervulling.
Dit alles krijgt te midden van alle gekte een ernstige en uiterst indrukwekkende apotheose in een scène van Zaza voor de spiegel.
Een symbolische en doorleefde confrontatie met haar wezen. Het geheel eindigt in een ontknoping van bekentenissen en ware identiteit in een 'vie en roze'.
De show is een groots en meeslepend geheel van woordspelingen, dans, zang, emotie en meeklappend publiek. Kortom momenten van herkenning en ontroering rond de perikelen van de geleefde homohuwelijkse trouw.
Onder leiding van de Engelse regisseur Matthew Ryan ontstaat zo in het Amsterdamse DeLaMar en daarbuiten een spectaculair bühnestuk vol cheografische hoogstandjes en doorleefde perfectie in uitvoering.
Wanneer een (on)bekende Nederlander Paul en vriend hier in de zaal gespot worden, wekt dat geen verbazing. Het is in ieder geval een must voor elke homo, voor elk homostel, maar ook hetero's kunnen zich aan de roze zelfspot laven en daarbij voor de perikelen des levens hun voordeel mee doen.

[RC]

Commotie

Tien jaar homohuwelijk

**Op 1 april 2001 werd het eindelijk mogelijk: Nederland beet de spits af met het homohuwelijk.
Thans kennen 10 landen onze vorm van het homohuwelijk.**

Floris Tas hoeft nu eens niet in de begroting te snijden, maar in een grote bruidstaart die COC Nijmegen hem aanbood ter gelegenheid van 10 jaar homohuwelijk. De maandag erna bleek dat dit de laatste officiële handeling van de wethouder was.

Foto: Eppink Fotoproducties

Bekende homo's als Pim Fortuyn bleken soms zélf tegen. Hij sprak van de verburgerlijking van de homoseksuele cultuur. Zelfs Elisabeth Schmitz, 'innige vriendin' van burgemeester Ien Dales, was beducht voor problemen met het buitenland.
Sinds 2001 werd het homohuwelijk ook in België (2003), Spanje (2005), Canada (2005), Zuid-Afrika (2006), Noorwegen (2009), Zweden (2009), Portugal (2010), IJsland (2010) en Argentinië (2010) van kracht. Deze landen vormen nu de rij van de navolgers van het Nederlandse voorbeeld.
In Nederland begon het allemaal 1996 onder het 'Paarse Kabinet-Kok1'. Henk Krol van de Gay Krant maar juist ook Boris Dittrich (D66) als jurist nemen initiatieven voor vernieuwende wetgeving. In datzelfde jaar spreken coalitiepartijen PvdA, D66 en VVD af om het homohuwelijk in te voeren. Op 1 april is het dan eindelijk zover. Het COC kan aan burgemeester Job Cohen vragen (vier) homokoppels in de Boekmanzaal van het Amsterdamse stadhuis in de echt te verbinden. Job Cohen was in de periode 1998-2001 als staatssecretaris van Justitie nauw betrokken bij de totstandkoming van deze wetgeving.
Opschudding veroorzaakt de uitspraak van premier Balkenende 2006, wanneer deze tegenover Indonesische studenten openlijk verklaart als Kamerlid tegen te hebben gestemd. In een brief aan de Tweede Kamer verklaart hij echter als premier vanzelfsprekend pal achter het homohuwelijk te staan.
De Dienst Onderzoek en Statistiek van de gemeente Amsterdam becijfert dat van de ongeveer 500 stellen, die veelal aan de Amsterdamse grachtengordel wonen, gemiddeld 8% scheidt. Bovendien blijkt het leeftijdsverschil tussen de echtelieden bij 60% van de homohuwelijken met meer dan vier jaar, iets groter dan bij heterohuwelijken te zijn. In vele landen nog controversieel ervaren Nederlandse homo's en lesbiennes het als een vanzelfsprekende verworvenheid. Echter exact 10 jaar geleden bleek de tijd pas rijp voor deze stap, waar toen veel homostellen halsreikend naar uit zagen. 1 april, een gedenkwaardige dag!

[RC]

COC start petitie voor voorlichting op elke school

COC Nederland start vrijdag een landelijke internetpetitie voor verplichte voorlichting over homo- en transseksualiteit op elke school. Dat maakte voorzitter Vera Bergkamp vrijdagmiddag bekend in het actualiteitenprogramma EenVandaag. De petitie kan worden getekend op voorlichtinghomoseksualiteit.petities.nl.
"Homojongeren hebben het zwaar op school", zegt Bergkamp. "Schelden en pesten is schering en inslag, zelfmoordcijfers liggen veel hoger dan bij heterojongeren; de school is geen veilige omgeving voor LHBT's. Voorlichting is bittere noodzaak".
Met de petitie reageert de belangenorganisatie voor lesbische vrouwen, homomannen, biseksuelen en transgenders (LHBT's) op de homo-emancipatienota van het kabinet die vrijdag verschijnt. Verplichte voorlichting over homo- en transseksualiteit is daar niet in opgenomen, terwijl de Tweede Kamer er al sinds 2009 om vraagt.

Ongeveer tweederde van de leerlingen in het voortgezet onderwijs krijgt op school geen voorlichting over homoseksualiteit, zo blijkt uit onderzoeken van de Universiteit van Amsterdam en de NJR. Als leerlingen al voorlichting krijgen, gebeurt dat in het kader van biologie. Volgens het COC zou juist de sociale acceptatie van homoseksualiteit centraal moeten staan.
Het COC wil, net als de Tweede Kamer, dat het kabinet voorlichting over homo- en transseksualiteit opneemt in de kerndoelen voor het onderwijs. Dat zijn de leerdoelen waar elke Nederlandse school aan moet voldoen.

Koran voor homo's

De roze imam, wordt hij wel genoemd. Muhsin Hendricks, homo en imam, heeft een boodschap voor moslims in Amsterdam: homo zijn én moslim mag. Agressie uit moslimhoek tegen homo's en lesbiennes schokt hem. Voor jongeren die homo's uitschelden of in elkaar slaan, heeft de Zuid-Afrikaan Muhsin Hendricks (43) een goede raad. "Ik zou ze willen uitnodigen de Koran goed te lezen. Daarin staan voldoende verhalen over respect en naastenliefde."
Hendricks is in Amsterdam op uitnodiging van het COC. Het is voor het eerst dat de homobelangenorganisatie een homoseksuele imam op de sprekerslijst heeft staan. Nergens heeft Hendricks tijdens zijn islamstudie een expliciete afwijzing van homoseksualiteit gevonden, *wel* passages die het bestaan van homo's erkennen. Toch werd hij in eigen land door orthodoxe geloofsgenoten uitgemaakt voor een satanist die van een rots moet worden gegegooid.

Beste koop én voordelige keus — PINK CULINAIR

Vorige maand bezocht ik samen met Ben van Hees na een avond werken aan zijn website, restaurant Ankara aan de Burghardt van den Berghstraat. Vanouds een goed adres waar je voor weinig lekker kan eten. Aansluitend tijdens het carnavalsweekend heb ik samen met mijn gasten, speciaal voor de carnaval uit Engeland overgevlogen, de inwendige mens versterkt in restaurant China Delight aan de Hertogstraat in Nijmegen. China Delight heeft sinds kort een nieuwe eigenaar, reden te meer om dit etablissement weer eens te bezoeken.

Ankara

Bij binnenkomst loopt Ben meteen de zaak in. De serveerster trekt 'subtiel' onze aandacht met de vraag of zij misschien iets voor ons kan betekenen. "Wij willen iets eten, kan dat?" We hebben geluk, we mogen een tafeltje uitzoeken mits we plaatsnemen aan een tafel waar géén bordje gereserveerd op staat. Ankara beschikt over 100 zitplaatsen en wordt ook deze avond druk bezocht. Na tien minuten te hebben gepraat over wederzijdse interesses weet Ben de aandacht te trekken van de andere serveerster. Sinds jaar en dag krijgen gasten bij Ankara desgewenst vooraf een gratis kopje linzensoep geserveerd. Ben kiest als hoofdgerecht voor de Kebab, stukjes lamsvlees op spies met pikante saus (€ 11,00). Op advies van mijn gastheer voor mij 'Ali Baba Kebab' bestaande uit stukjes lamsvlees, aubergine, uien, wortels, sperzieboontjes, paprika, aardappels en okra in een aardewerk potje geserveerd met gierst (€ 12,25). Een stoofpotje om je vingers bij op te eten, ruim voldoende en schappelijk geprijsd. Ook Ben's keuze blijkt uitstekend in zowel smaak als gewicht. Mocht het je niet pikant genoeg zijn dan staat er een wat gedateerd menagesteltje op tafel met o.a. piri piri. Een uitstekend alternatief voor sambal als ook voor mensen die een beetje op 'het zout' in hun pap moeten letten. Na het diner worden we zeer vriendelijk begroet door de eigenaar en krijgen bovendien nog een kopje koffie van het huis. Weet wel dat je hier nog de echt gemeende Turkse gastvrijheid ervaart. We betaalden inclusief een karafje rode wijn gezamenlijk (!) € 29,00 voor dit diner en keerden voldaan huiswaarts.

China Delight

Dit authentieke restaurant biedt een zeer voordelig 'wok en teppan yaki' buffet aan. Op ma t/m do voor € 13.90 p.p. en in het weekend voor € 16,90 p.p. eventueel tegen geringe meerprijs incl. onbeperkt bier/fris/wijn. Uiteraard kan er ook 'a la carte' worden gegeten. We worden vriendelijk begroet door Julia die hier al zeker 10 jaar werkzaam is. Samen met onze Engelse vrienden, Marc en Neil, drink ik een potje Chinese groene thee. Gawein is traditioneel aan het bier. We ontvangen een setje bestek waar we de hele avond mee doen. Het servies wordt tussen de gangen door opgehaald, waarna we weer een fris bord kunnen pakken bij het buffet. Op deze carnavalszaterdag wordt het restaurant bezocht door gasten van diverse pluimage. Zo zit achter in de zaak een groepje piraten vergezeld van twee vlotte bunny's. Als Gawein voor de grap zegt speciaal uit de UK overgevlogen te zijn haakt onze buurman - woonachtig op Curaçao - daar serieus op in. Hij beklaagt zich enigszins dat het er na de verbouwing 4 maanden geleden minder gezellig op is geworden, maar mag hier nog steeds graag komen. Er hangt nu een vrij felle plafonnière boven het buffet wat de sfeer niet ten goede komt. We maken de gang naar het buffet. Er is keuze uit soep vooraf maar wij nemen de sushi met een paar plakken verse zalm. Lekker en vers daar kan ik kort over zijn. De volgende ronde: ik maak een keuze van het eiland met de dagverse rauwe producten. Inktvis, shiitake, grote garnalen en andere zeebeesten. Er is volop keus in vlees, vis en diverse andere (vegetarische) producten. Tegenover het buffet bereiden twee koks onze gerechten in de wok of op de bakplaat onder rijkelijke toevoeging van knoflook. In de UK is de Chinese keuken niet zo populair. Onze vrienden zijn dan ook blij verrast door de kwaliteit, smaak en ruime keuze van de (Japanse, Chinese, Szechuanse, Thaise, Indische en Kantonese) gerechten die dit buffet ons biedt. Tussendoor vult een oudere dame regelmatig onze theepot bij. Ze merkt heel attent op; "dat het ook mogelijk is de thee voor een tweede maal op te laten schenken". Voor de (voor mij) laatste gang maak ik een selectie uit dat deel van het buffet waar een variëteit aan warme gerechten staat opgediend. Char sieuw, Koe lu Yuk, Saté Ajam, Tjaptjoi, het bekende assortiment zal ik maar zeggen. We sluiten af met koffie en zoetigheden en betalen voor ons vieren ruim € 80,00. Kortom weer een goed adres waar je ook met de kleine portemonnee voordelig en lekker kan tafelen.

[SH]

Homoparen en lesboparen als pleegouders

Pleegouders gezocht

De Nederlandse pleegzorg instellingen zijn een campagne gestart om het pleegouderschap meer onder de aandacht te brengen. Ook homostellen en lesboparen behoren tot de doelgroep. Entréa is de organisatie die in Gelderland-Zuid een afdeling pleegzorg heeft. Hieronder is een interview van een mannenstel uit Friesland dat al enige ervaring met het pleegouderschap heeft.

Pleegzorg kent veel verschillende gezinssamenstellingen. Twee Friese pleegvaders, Riemer en Sjoerd, willen graag een warm en veilig thuis bieden aan een kind.

Het was in 2000 nog niet mogelijk om als twee mannen een kind te adopteren. Sjoerd: “Ik stelde aan Riemer voor om het traject van pleegzorg in te stappen.” Riemer: “Dat zag ik zeker zitten, maar dan wilde ik wel gaan voor langdurige pleegzorg.” Na de training voor aspirant pleegouders en een gezinsonderzoek werden al snel drie zusjes gematcht van 5, 6 en 11 jaar. Sjoerd: “De oudste twee gingen na een jaar weer bij hun moeder wonen, de plaatsing van het jongste meisje eindigde na vier jaar. Dit vonden we best moeilijk, het werd ons heel duidelijk dat het bieden van pleegzorg echt tijdelijk is.”

Twee mannen

Riemer en Sjoerd hebben nu twee pleegkinderen. Een pleegzoon van 11 jaar en een pleegdochter van 14 jaar.

“Onze pleegzoon woont al acht jaar bij ons en onze pleegdochter nu vijf jaar.” Sjoerd heeft ook een 'eigen' zoon die regelmatig in het gezin logeert. Sjoerd en Riemer hebben geen negatieve ervaringen binnen pleegzorg vanwege het feit dat zij twee mannen zijn. Hulpverleners en ouders van de pleegkinderen hebben hier nooit moeilijk over gedaan. Pleegzorg heeft hen één keer benaderd voor een Islamitisch kindje. Dit kindje had een geheim adres nodig vanwege veel agressie in de thuissituatie. Riemer: “We hebben ons toen afgevraagd of in dit geval een plaatsing bij ons wel zo verstandig was. De plaatsing is toen niet doorgegaan.”

Geen concurrentie

Soms is het ‘handig’ dat je als twee pleegvaders geen ‘concurrentie’ hebt met de moeder. Het kind hoeft niet te kiezen tussen twee moeders en komt minder snel in een loyaliteitsconflict. “Als een van de kinderen ‘papa’ roept krijgen ze altijd wel reactie van een van ons”, vertelt Riemer lachend. “Voor de pleegkinderen is het gewoon om op te groeien bij twee pleegvaders. We zijn daar heel open over in ons gezin en dat geldt ook voor het dorp waar we wonen.”

Genieten

Riemer werkt als remedial teacher op de basisschool. Hij kent daardoor veel kinderen die ook wel bij hen thuis komen spelen. Sjoerd: “We zijn op vakantie geweest met mijn zus, zwager en hun kinderen. Toen we op een terrasje zaten met de kinderen zagen we de mensen kijken... drie vaders, één moeder en een aantal kinderen. Hoe zit dat eigenlijk? We hebben daar veel lol over met elkaar.” Riemer en Sjoerd zijn nog altijd blij met hun keuze van tien jaar geleden om pleegzorg te gaan bieden. “We genieten ervan om de kinderen te zien opgroeien en ontwikkelen. We hadden het niet willen missen!”

Belangstellenden kunnen voor meer informatie en een test ‘ontdek de pleegouder in jezelf’ terecht op www.pleegzorg.nl

Oproep aan alle homo- en bimannen van Nederland: doe mee aan Schorer Monitor 2011

Schorer werkt aan optimale gezondheid en welzijn van homo- en bimannen. Jij kunt daaraan bijdragen, door de vernieuwde monitorvragenlijst in te vullen. Deed je vorig jaar mee? Doe dat dan dit jaar ook. Invullen duurt maar een kwartiertje. Een kostbaar kwartiertje, voor ons èn voor jullie. Want de uitkomsten van het onderzoek helpen ons het hiv/soa-preventiebeleid verder te verbeteren. Als je je aanmeldt voor de nieuwsbrief ontvang je in juni bericht over de eerste onderzoeksresultaten.
Ga nu naar www.schorermonitor.nl en geef je bloot!

COC Groningen & Drenthe betrekt nieuwe lokatie

Vorige maand heeft burgemeester Peter Rehwinkel de officiële opening van de nieuwe lokatie van COC Groningen & Drenthe verricht. De vereniging betrekt een ruimte in de populaire Groningse discotheek De Golden Arm, Hardewikerstraat 7 Groningen. "De huisvesting biedt ons meer ruimte, groei en professionalisering", aldus het bestuur.

Facebook partnerschap

Facebook voegt de optie geregistreerd partnerschap toe aan de lijst van mogelijke relatievormen. Voor veel homoseksuelen wereldwijd is dit een belangrijke toevoeging.
In een aantal landen waar homo’s en lesbo’s niet mogen trouwen bestaat wel het geregistreerd partnerschap. Tot nu toe kon men alleen kiezen uit verloofd, getrouwd, het is ingewikkeld, een open relatie enzovoorts. Facebook wil ook voor de homogemeenschap actueel en geloofwaardig zijn.

Column over soa/hiv/aids en veilige seks

INDONESIË EN HIV

Omdat ik nu in Indonesië ben, is het aardig om eens over onze eigen landsgrenzen heen te kijken. Indonesië: meer dan 17.000 eilanden waarop meer dan 300 volkeren wonen, ieder met hun eigen taal, maar met elkaar communiceren ze in Bahasa Indonesia, de taal die iedereen op de lagere school leert (als ze er naar toe gaan tenminste). Een totale bevolking van 240 miljoen inwoners, waarvan ongeveer 90% moslim is (de rest hindoe, christen, boeddhist). Naar schatting is een klein half miljoen mensen met hiv geïnfecteerd en de aantallen groeien rap. In een land dat zo preuts is als Nederland in de vijftiger jaren, waar seksualiteit nauwelijks bespreekbaar is, is voorlichting en preventie van hiv een hele lastige klus.
Ongeveer 50% van mensen met hiv/aids heeft het virus opgelopen door homoseksuele contacten. En seks van mannen met mannen is hier nog al een stevig taboe. Natuurlijk zijn er in een stad als Jakarta café's waar men elkaar treft en niet alleen daar, ook in parken komt men elkaar tegen. Maar er wordt al gauw gestigmatiseerd. Mensen zien homo's vooral als 'waria' (of 'banci'), vrouwelijke jongens / mannen of travestieten. Ze worden vaak met de nek aangekeken. Maar een aantal schrikt er niet voor terug om ook de confrontatie aan te gaan en te vechten voor hun gelijke rechten. Dat is niet makkelijk in een moslimland waar de fundamentalistische waarden en normen steeds meer invloed krijgen. Bij het begin van de aidsepidemie werkte de regering samen met NGO's (niet-gouvernementele organisaties) en subsidieerde die ook. Maar daarmee haalde de regering de woede op de hals van een aantal fundamentalistische ulama's (moslimgeleerden) en ook christelijke geestelijk leiders, zodat daar gauw een einde aan kwam. Inmiddels loopt de financiering van preventie vooral via publieke gezondheidsorganisaties, die vaak bol staan van vooroordelen. Daar gaat de gemiddelde homo niet graag naar toe voor een test. Daarnaast zijn er enkele organisaties die gesteund worden door NGO's en gelden uit het buitenland: Australië , Duitsland, Frankrijk en ook Nederland. En af en toe ontstaan er nieuwe initiatieven tegen de verdrukking in.

Sinds tien jaar is er een Q!-filmfestival (Queer-filmfestival) in Jakarta - en dat jaarlijks in juli/augustus plaatsvindt. Daar worden ook veel films met thema hiv/aids vertoont. Toegang is gratis voor iedereen. Publiciteit loopt uitsluiten via emails, Facebook en Twitter. Dit jaar moet men op zoek naar een andere locatie omdat het Duitse Goethe Institut aan het verbouwen is. Helaas kan met in het Nederlandse Erasmushuis (het culturele instituut van de ambassade) niet terecht, omdat de leiding voor alle activiteiten daar eerst toestemming vraagt aan de politie. Men hoopt op de toeschietelijkheid van de Amerikanen dit jaar. Hoewel SOAAN is opgericht voor de regio Nijmegen kon de Stichting toch eenmalig het Q!-festival steunen vanuit een specifieke donatie aan de Stichting. Sinds er een nieuwe anti-pornografiewet is aangenomen wordt het er niet makkelijker op het Q!-festival voort te zetten. Maar men is vastbesloten en de vrijwilligers hebben ook allen uitgesproken dat ze zich ervan bewust zijn dat ze een gevangenisstraf riskeren. Wat mij betreft verdienen de organisatoren alle steun in hun strijd voor gelijke rechten en tegen hiv/aids. Wil je er nog iets meer over weten, ga naar: http://www.q-munity.org/

John van den Broek
info@aidsactiviteitennijmegen.nl

*Stichting Ondersteuning Aids Activiteiten Nijmegen (Soaan) ondersteunt financieel initiatieven voor aidsvoorlichtingsactiviteiten.
Kijk voor meer informatie op: aidsactiviteitennijmegen.nl*

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 3

1960

Je ging er eerst eens met je vader kijken
Naar het gebouw en naar de weg erheen
Je moest per slot maar zien dat je er kwam

Je kreeg een tas, wat geld, een boterham
Je was pas zes, moest haasten, mocht niet wijken
Een hele tippel voor een kind alleen

Je stapte uit de bus en koos je pad
Je wandelde parmantig door de stad

Het leek haast of het vanzelfsprekend was –
Maar eenzaam was het, en een bange reis
De wereld zou nog lang je vijand blijven

Je zou bij juffrouw Broenink leren schrijven
Gekortwiekt keurig zittend in de klas
Voorgoed verdreven uit het paradijs

Ontdek moeilijkheden en mogelijkheden in partnerrelatie (m/m, v/v, m/v)

De relatie: om zowel samen als jezelf te zijn

Jos Klaassen leest de Gaykrant achterstevoren. De rubriek 'Mijn Ex' waarin homo's hun ex-partner beschrijven, leest hij het eerst. Als professioneel relatiebegeleider verbaast hij zich over het feit dat mannen soms een relatie aangaan zonder erbij stil te staan of ze überhaupt wel bij elkaar passen. De basis waarop ze een relatie beginnen is soms bedroevend. Vaak gaat het alleen om een sterke fysieke aantrekkingskracht en wat oppervlakkige overeenkomsten. Geen wonder dat deze relaties weinig kans van slagen hebben, zou je zeggen. Maar met enige inspanning en eventuele professionele begeleiding komt menig partnerrelatie tot verdieping.
Jos Klaassen helpt partners om moeilijkheden èn mogelijkheden in een relatie te herkennen en er op een constructieve wijze mee om te gaan. Vaak is de ontdekking van obstakels en onbenut potentieel een echte eyeopener voor beide partners. Op zo'n kantelpunt begint een heel nieuw leven. Daarom is relatiewerk zo uitdagend en boeiend, aldus Jos Klaassen. Voor PINK beschrijft hij hoe hij dit aan pakt en geeft een paar praktijkvoorbeelden.

Voor de verslaggever is Jos geen onbekende. Hij maakt deel uit van Breaking the Silence, de mensenrechtengroep van COC Nijmegen, en is momenteel erg actief voor diverse lustrumactiviteiten van hetzelfde COC. Dat hij daarnaast als relatiebegeleider ook met homo- en lesbische stellen werkt kwam en passant ter sprake tijdens een eerder gesprek bij hem thuis. Jos woont boven zijn praktijk in een fraai 19e eeuws pand net buiten de Nijmeegse singels aan de Mr. Franckenstraat. Hij spreekt met enthousiasme over zijn werk. Het is duidelijk dat hij ruime ervaring heeft opgedaan. Dat blijkt uit de mooie voorbeelden uit zijn praktijk en zijn heldere en weldoordachte uiteenzettingen. Daarin schuilt natuurlijk een goed luisteraar en analyticus. Omdat hij bovendien een goed spreker is, zullen zijn klanten graag met hem in gesprek gaan.

"Zo'n twintig jaar begeleid ik partners die op een punt gekomen zijn dat ze duidelijkheid willen of ze met elkaar verder gaan of hoe ze met elkaar verder willen. Deze twijfel komt meestal voort uit een onvrede over de gang van zaken in de relatie. Ik zal een paar oorzaken van onvrede noemen.
Een gebrek aan of beperkte communicatie kan makkelijk tot misverstaan leiden met alle gevolgen vandien. Het niet onder ogen willen zien of zich niet kunnen verhouden met het gegeven dat de ander 'anders' is dan je zou willen, kan veel strubbelingen geven. Een andere oorzaak kan zijn dat er een bepaalde (emotionele) rolverdeling is ontstaan waar één of beide partners zich (vaak onbewust) ongelukkig in voelen.
Soms is de aanleiding voor relatiebegeleiding om een bepaald verschilpunt met elkaar uit te zoeken (bijv. al of geen kinderen krijgen) of om tot een heroriëntatie te komen nadat de kinderen het huis uit zijn. Door een ingrijpende gebeurtenis (ziekte, ontslag) kan het bestaande evenwicht verstoord raken, waardoor de partners ieder hun eigen weg dreigen te gaan. Het eigen belang gaat dan voor het relatiebelang.
Ook de behoefte om helderheid te krijgen over, of om te leren omgaan met steeds terugkerende conflicten over bijvoorbeeld wie het voor het zeggen heeft, de taakverdeling of de omgang met kinderen uit eerdere relaties kunnen aanleiding zijn voor een begeleidingstraject.
Kortom er zijn nogal wat aanleidingen waardoor partners een beroep op me doen om als professionele buitenstaander mee te kijken naar het reilen en zeilen in de relatie.
Bijna altijd zijn partners blij dat ze uiteindelijk de stap hebben gezet om in begeleiding te komen. Door toegenomen inzicht, door een uitbreiding van bijvoorbeeld communicatievaardigheden, door de waarde te gaan (h)erkennen van ieders eigenheid, of door (weer) weet te krijgen hoe ze de partnerrelatie vorm kunnen geven door het relatiebelang voorop te stellen in tegenstelling tot het eigen belang. Soms gaat het om onder ogen te zien dat de verschillen onoverbrugbaar zijn en het de beste optie is de relatie te beëindigen. Merendeels blijkt dat wat in eerste instantie de reden kan zijn om uit elkaar te gaan, vaak de ingang is om met elkaar weer een vrije, competente en liefdevolle relatie te onderhouden. Vrij in de zin dat je niet gevangen zit in diepgewortelde overtuigingen of patronen.

Het maakt bijna nooit uit of stellen pas 3 of al 35 jaar bij elkaar zijn om inzicht te krijgen over de dynamiek die actief is in de relatie. In alle gevallen kan het verhelderend en bevrijdend zijn om te snappen (zowel rationeel als gevoelsmatig) hoe je met elkaar gewoontepatronen herhaalt of als je deze juist weet te doorbreken. In het eerste geval draai je met elkaar in bekende cirkels rond en wordt de relatie vaak ervaren als een beperking. In het tweede geval betreed je met elkaar een open ruimte waar ontdekt kan worden hoe je vanuit waardigheid en waarachtigheid vorm kunt geven aan de relatie.

Ik ervaar het altijd als een intiem moment als partners tijdens een sessie contact krijgen met de vrije positie van zichzelf, en elkaar van daaruit ontmoeten. Het is alsof de glans en openheid weer aanwezig is, die er ongetwijfeld was tijdens de periode van verliefdheid.
Dit maakt voor mij het werken met paren ook zo boeiend, alles gebeurt in mijn bijzijn, zowel de ingesleten wijze van omgaan en reageren op elkaar, als ook de schoonheid van de weer ontluikende (zelf-) waardering en liefde.

De begeleiding is te onderscheiden in een aantal fases. Als eerste vindt er een intake plaats via het beantwoorden van een vragenlijst en een gesprek. Dit geeft me een beeld van de achtergrond van beide partners en hoe deze een rol speelt in de dynamiek van de relatie en welke vragen of moeilijkheden er leven m.b.t. de relatie.
Afhankelijk daarvan geef ik aan wat de werkwijze in verschillende stappen zal zijn. Globaal zullen deze als volgt herkend kunnen worden:

- Duidelijkheid krijgen over ingesleten patronen zodat helder is wat de mechanismes zijn die strijd verergeren of afstand versterken. Hierbij worden de partners uitgenodigd deze mechanismes te onderzoeken en vervolgens los te laten om vervolgens vanuit een frisse open houding te kijken wat ieder wil of wat de relatie ten goede komt.
- Een veelvoorkomende stap is dat partners leren op een creatieve wijze zichzelf kenbaar te maken in wat ze wensen of willen zonder zich af te zetten tegen of een bondje te sluiten met de ander.
- Ook het doen van een belangen- en waardenonderzoek kan een wezenlijk onderdeel zijn van het begeleidingstraject om zo onderscheid te maken tussen hoofd- en bijzaken en tevens weer een gezamenlijk vertrekpunt te krijgen waar het beide partners echt om gaat.
- Tot slot, het opnieuw inrichten van de relatie vanuit een vrije, emotioneel volwassen positie, waarin iedere partner verantwoording neemt en een wezenlijke bijdrage levert aan het welslagen van de relatie.

Inmiddels werk ik 25 jaar als individuele- en relatiebegeleider in een eigen praktijk. Begonnen als een lichaamsgericht therapeut, ben ik na de begeleidersopleiding aan de School voor Zijnsoriëntatie, me meer gaan richten op het begeleiden van paren. In de loop van jaren heb ik me verder geschoold om het uitdagende en soms enerverende traject van relatiebegeleiding te kunnen verfijnen. Overigens komt het regelmatig voor dat een cliënt in individuele begeleiding komt, maar dat gaandeweg dat traject de dynamiek in de partnerrelatie aan de orde komt en dan de partner uitgenodigd wordt om aan één of meerdere relatiesessies deel te nemen.

Omdat het altijd over mensen gaat die met goede intenties hun relatie proberen vorm te geven, is het heel bevredigend om de patronen waarin ze met elkaar gevangen zijn geraakt te ontwarren, zodat de oorspronkelijke motivatie om met elkaar gelukkig te zijn weer hun leidraad kan zijn. Ideaal gezien is de partnerrelatie de plek waar je zowel samen kunt zijn (in verbinding) als ook helemaal jezelf kunt zijn (autonoom). De tegenstelling die hierin besloten ligt maakt de partnerrelatie de uitgesproken plek dit te verwezenlijken."

[BvD] [JK]

Ter gelegenheid van zijn 25jarig jubileum biedt Jos paren die in begeleiding willen komen dit hele jaar een kostenloze intake.

Voor reacties of informatie: jahmklaassen@scarlet.nl. (Momenteel is mijn website in revisie).

De namen in de praktijkvoorbeelden zijn gefingeerd.

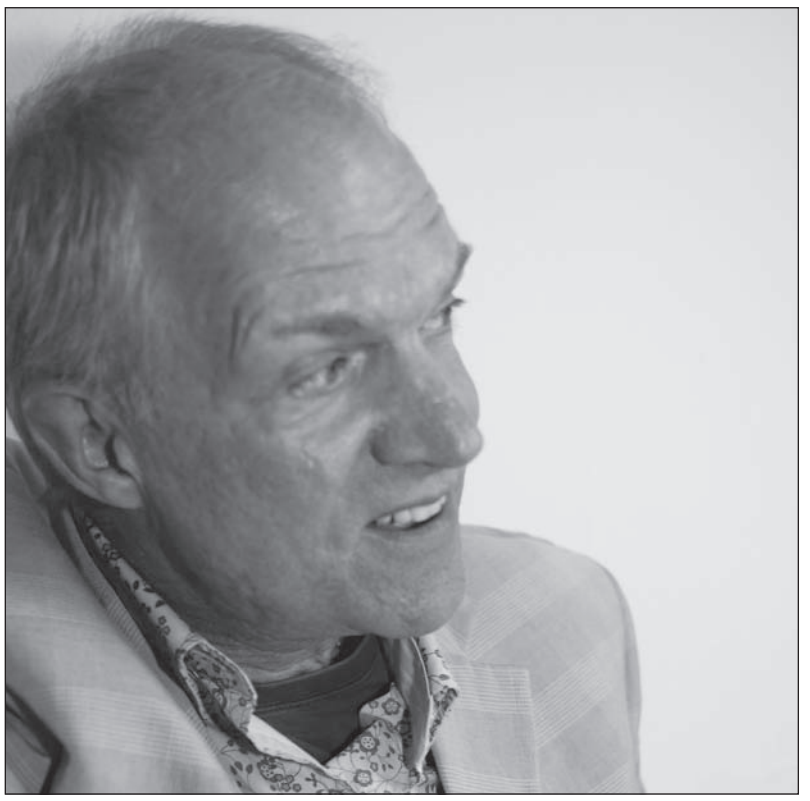

Jos Klaassen leest de Gaykrant achterstevoren. De rubriek 'Mijn Ex' waarin meestal homo's hun ex-partner beschrijven leest hij het eerst. Als professioneel relatiebegeleider verbaast hij zich over het feit dat homomannen soms een relatie aangaan zonder er bij stil te staan of ze wel bij elkaar passen.

Praktijkvoorbeeld Communicatieregels: *In de begeleiding van het vriendinnenstel Trude en Cato komt naar voren dat ze beiden meestal gebruik maken van de 'jij' of de 'wij' vorm als ze het over zichzelf hebben. Daarnaast stellen ze zich meestal vragenderwijs op in plaats van zichzelf direct kenbaar te maken in wat ze willen of verwachten. Beide vormen van communicatie maakt dat er vaak misverstanden zijn waar ze niet de vinger op kunnen leggen. Als ze de waarde gaan herkennen om in de 'ik vorm' te spreken als ze zich zelf kenbaar willen maken, ontstaat er meer begrip en ruimte tussen hen. Dit biedt een basis om steeds meer zichzelf te kunnen zijn. Ze ervaren dat ze daardoor interessanter voor elkaar worden en de relatie krijgt een diepgang die ze beiden wensen.*

Praktijkvoorbeeld Zin in seks: *Victor en Coby komen in begeleiding na een huwelijk van 35 jaar, waarin drie kinderen zijn geboren. Coby wil graag meer gevoelscontact ervaren met Victor en dat er meer wederzijds respect is zodat ze ongenoegens niet op elkaar afreageren. Gaandeweg de begeleiding wordt duidelijk dat Victor een sterke seksuele drive heeft en dat Coby hier niet aan tegemoet wil komen omdat ze er meestal geen zin in heeft. Voor haar ontbreekt de ervaring van intimiteit, die maakt dat ze niet in de stemming is om seks te hebben. Er treedt verandering op als Victor meer tijd en aandacht schenkt aan Coby 's wensen en behoeftes. Als hij haar gaat verleiden om seksueel actief met hem te zijn en Coby tegelijkertijd meer de bereidheid aanspreekt om zin te krijgen, zijn ze na verloop van tijd beiden meer tevreden over hun seksuele relatie.*

Praktijkvoorbeeld Rolververdeling: *Antoine en Peter, twee mannen die 11 jaar een relatie hebben, komen bij me omdat Antoine inmiddels grote onvrede heeft over de relatie. Vrij snel wordt duidelijk dat Antoine zich vooral verantwoordelijk voelt voor hun gezamenlijke leven en dat als belastend ervaart en daar doodmoe van is. Peter heeft meer de houding van een vrijbuiter en levensgenieter die graag veel aan Antoine over laat zodat dit niet ten koste gaat van zijn vrijheidsdrang.*
Het is een eyeopener als ze gaan herkennen hoe Antoine gewend is de zorgrol van de ouder op zich te nemen, terwijl Peter meer het onbezorgde kind wil zijn. Antoine gaat begrijpen waar zijn onvrede mee te maken heeft en ziet ook dat zijn wijze van doen de bestaande rolverdeling in stand houdt. Het is een verademing voor Antoine om (te leren) een beroep op Peter te doen om zo gezamenlijk verantwoordelijk te zijn voor hun gemeenschappelijke leven. Na een aanvankelijk protest van Peter stemt hij in om Antoine te ontlasten en om zich een meer gelijkwaardige positie eigen te gaan maken.

Is er veel verschil tussen holebi- en hetero relaties?

Mannen- of vrouwenrelaties verschillen elementair niet van heterorelaties. Alle moeilijkheden en mogelijkheden waar heterorelaties mee te maken kunnen krijgen vind je ook bij homo/lesbische relaties. Er zijn hooguit wat nuances te onderscheiden. Bij homomannen zie ik vaker dat er gekozen wordt voor een open seksuele relatie. Als daar goede afspraken over bestaan is er geen discussie over. Soms speelt de mate van openheid wel een rol en is die aanleiding voor een afbakening. Dat kan ook gelden voor veilig vrijen. Wanneer andere gevoelens of een nieuwe liefde in zo'n open seksuele relatie optreedt, kan het nodig zijn om de situatie van de partnerrelatie opnieuw te onderzoeken. Hoeveel ruimte geef je de ander? Welke ruimte claim je voor jezelf? Hoe praat je er samen over? Bij hetero's is een open relatie meestal een heikel punt. Een driehoeksverhouding is vaak aanleiding voor relatiebegeleiding, maar afspraken over een open relatie waar beide partners mee kunnen leven, is zelden het resultaat.
Mannen en vrouwen verschillen veelal op een aantal punten. Bijvoorbeeld op het gebied van seksualiteitsbeleving. In het algemeen hebben mannen een grotere seksuele drive. Seks kan bij mannen een middel zijn om bijvoorbeeld een ruzie bij te leggen. Bij vrouwen moet eerst de lucht geklaard zijn voordat ze seksueel met elkaar willen zijn. In mannenrelaties speelt seksualiteit meestal langer een rol, terwijl in vrouwenrelaties het na een aantal jaren minder aan de orde is. Mannen met een partner zijn daarnaast vaker seksueel actief buiten de deur. Soms is dat een reden voor een breuk. Vrouwen zijn daarentegen vaak relationeel en communicatief beter toegerust en lossen problemen op door er meer tijd en aandacht aan te besteden.